

MARTIE 2014

SING
SCOALA
NATIONALA DE GREȘIERI

CELE DOUĂ ÎNTREBĂRI ALE SNG-ULUI >>> p. 5

INTERVIU - Procuror Lavinia Ionescu >>> p. 11

VIZITĂ LA CURTEA CONSTITUTIONALĂ >>> p. 24

CUPRINS

- 3 CUVÂNT-ÎNAINTE
- 4 INVITAȚIE
- 5 CELE DOUĂ ÎNTREBĂRI ALE SNG-ului
- 6 ACELAȘI DRUM ALTĂ ETAPĂ
- 7 O FILĂ DE IUBIRE
- 9 MIRODENILE DIN CĂMARA JUSTIȚIEI
- 11 INTERVIU - procuror Lavinia Ionescu
- 12 PETRECEA SNG-iștilor
- 13 O SEARĂ LA TEATRU
- 14 GREFIERU' DIN SPANIA
- 15 PROIECT PRIVIND STATUTUL PERSONALULUI DE SPECIALITATE
- 19 CORUPȚIA ÎN SISTEMUL JUDICIAR
- 20 INTERVIU - BOGDAN CORNEA, AUDITOR DE JUSTIȚIE
- 22 DE CE MI-AM ALES PROFESIA DE GREFIER
- 23 DE CE GREFIER
- 24 VIZITĂ LA CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
- 26 PROCES SIMULAT

La început au fost 1374. Ați rămas apoi 120, adică Promoția SNG 2013-2014. Acesta a fost însă doar începutul. Începutul unei călătorii lungi, dificile, dar frumoase, pentru a deveni grefieri. Să rămâneți la fel de entuziaști, serioși, dedicați și să deveniți cei mai buni grefieri!

Semnează, bucuroasă că a fost alături de voi la început de drum,

Judecător Cristina Cucu

Cuvânt-înainte de... CARIERĂ

Iată că am reușit să ducem la capăt angajamentul pe care ni l-am luat la începutul pregătirii noastre – scoaterea la lumina tiparului a revistei 'Grefieru', chiar dacă a fost un traseu dificil, în parte pentru că ne-a lipsit timpul, dar și pentru că am constatat, cu părere de rău, că și de această dată se confirmă teoria conform căreia oamenii nu sunt foarte interesați să întreprindă ceva dacă nu există un beneficiu concret și imediat.

Poate că este de înțeles.... În goana după note cât mai bune, pentru a ne asigura postul dorit, concentrarea noastră este direcționată doar în acest sens și uităm să mai evadăm în mici întreprinderi care să ne ofere o satisfacție ce nu poate fi cuantificată în mod concret.

Acum, că ne-am exprimat oful și frustrarea pe care am resimțit-o pe parcursul acestei perioade, dorim să semnalăm un mic aspect.

De fapt, o să dezvăluim un cod cu ajutorul căruia să descifrăm tainele și imboldul sub care a fost conceput acest număr din revista 'Grefieru'.

Codul este simplu, la îndemâna oricui, dar mai bine înțeles de cursanți și este alcătuit dintr-un singur cuvânt: CARIERĂ.

Altfel spus, fiecare cuvânt sau frază, să ne conducă la ideea de carieră în profesia de grefier.

Aceasta este credința noastră, aceasta este dorința noastră!

SING

ȘCOALA
NAȚIONALĂ DE GREFIERI

Data: luni, 15 octombrie 2013
Locația: Școala Națională de Grefieri, București
Eveniment: deschiderea anului profesional
2013-2014

Invitație Dragă cursantule,

Avem deosebita plăcere să te invităm la începerea cursurilor Școlii Naționale de Grefieri. Știm că ai așteptat cu nerăbdare acest moment, poate încă de când ai văzut listele finale, poate mai demult, din vară, când te-ai înscris la examen sau poate de anul trecut, când, dezamăgit că n-ai intrat la INM, pur și simplu nu te-ai mai putut concentra pe nimic altceva. Nu e nimic, ești aici acum, momentul tău a sosit.

Ești fericit, văd asta pe chipul tău. Te simți independent financiar, ușurat că n-a trebuit să pleci în țări francofone sau anglosaxone și entuziasmat că vei lucra cu legile din țara ta, că în sfârșit vei aplica tot ce ai citit în tratatele imense care acum stau cumiți pe sub birou. Îți văd și umbra de tristețe de pe chip. Decizia a fost grea: ți-ai părăsit familia și prietenii, orașul și locurile dragi și te temi. Te temi că n-o să fii destul de bun, că n-o să prinzi repartiție unde-ți dorești, că n-o să te descurci în noua profesie sau că o să-ți dai seama că nu e de tine. Nu pot să-ți spulber aceste temeri cu niște cuvinte de încurajare.

Dar vino, am să-ți arăt, am să te învăț tot ce trebuie să știi să te descurci exemplar, să te ridici la nivelul așteptărilor pe care toți le avem de la tine. Am să-ți arăt ce înseamnă să fii grefier, cu bune și cu rele, cu zile lejere sau încărcate. Ar trebui să fii mândru de tine: ai statut social, financiar și mai ales, ești în mijlocul acțiunii. Mai ții minte spețele pe civil sau penal, comercial sau financiar pe care le făceai în facultate? Gata, le lăsăm acasă, vom merge acum să vedem cum e în realitate. În aceste 6 luni, ai prins un loc în față la acest mare spectacol care e înfăptuirea actului de justiție, iar din aprilie, primești și tu un rol, principal sau secundar, depinde doar de tine.

Aș vrea să-ți spun că va fi simplu, că va fi numai frumos, că nu va fi stres, oboseală sau frustrare. Dar asta, din nou, va depinde doar de tine. Vei lucra cu oameni care, de cele mai multe ori vor fi supărați sau ranchiunoși, iar tu vei fi direct în bătaia puștii. Va fi greu uneori să găsești binele în ei, dar să nu uiți nicio clipă că pentru unii, situația în care se află este una din cele mai grele din viața lor. Nu te desensibiliza, nu deveni la rândul tău supărat sau ranchiunos. Rolul tău va fi mult mai important decât realizezi.

Stabilitatea e un atribut important în viața fiecărui om. Ei bine, tocmai stabilitatea oamenilor este în joc aici. Mereu va fi un nemulțumit, cineva care a pierdut. Uneori au pierdut mai mult, alții mai puțin. Dar rezultatul este mereu același, se clatină din temelii stabilitatea vieții lor.

Poate te întrebi - „și ce vină am eu”? Răspunderea ta derivă din rolul extrem de important pe care-l vei juca în acest spectacol. Imaginează-ți o orchestră. E adevărat că dirijorul e singura individualitate care iese în evidență pe scenă, dar fără fiecare membru instrumentist, dirijorul n-ar avea ce dirija. Acum, imaginează-te cu același dirijor, pus să dirijeze aceeași melodie, însă cu o orchestră nouă. Unii instrumentiști sunt extrem de buni și știu perfect melodia, alții rămân în urmă sau sunt depășiți de situație. Dar, legătura dintre dirijor și orchestră o faci tu, instrumentistul care rămâne mereu același, indiferent câte orchestre se schimbă, care va ști mereu melodia și-l va ajuta pe dirijor să-și ducă piesa la bun sfârșit.

CELE DOUĂ ÎNTREBĂRI ALE SNG-ULUI:

CE ALEGI? DE CE PARCHETE/INSTANȚE?

Monica Tudoroiu

Pentru mine, SNG-ul a fost un PLAN, un plan de viitor pentru o cariera în concordanță cu ceea ce am studiat la facultate, un plan pentru o meserie sigură și nu efemeră, un plan de evadare dintr-un alt mediu, un plan, de ce să nu recunoaștem, pentru mulți dintre noi, pentru o stabilitate financiară și uneori chiar o punte pentru o carieră în magistratură.

Știam de la bun început că voi opta pentru grefier de parchete - la această decizie au contribuit și niște prietene, una grefier de instanță, cealaltă grefier de parchete - care mi-au arătat fiecare, avantajele și dezavantajele acestei profesii. Deși eram hotărâtă pentru parchete, trebuie să recunosc că am avut unul sau două momente în care m-am întrebat dacă nu ar fi mai bine grefier de instanță, întrucât în prima săptămână de SNG ești asaltat de zeci de colegi care îți adresează obsesiv aceeași întrebare: „ce alegi?”, urmată bineînțeles de: „pe ce poziție ești?”, încât ajungi, fără voia ta, să te gândești dacă alegerea deja făcută în minte este cea corectă.

Dacă despre grefierul de instanță știam cu toții cam ce face, grefierul de parchete era o enigmă pentru mulți. Știam că lucrează cu procurorii și asta era în opinia multora „wow”, însă în stagiul de observare am aflat mai multe și am înțeles că indiferent că optezi pentru grefier de instanță sau de parchete, rolul de grefier în îndeplinirea actului de justiție este la fel de important.

Prima săptămână a trecut atât de repede, încât ne-am trezit în după-amiaza zilei de vineri cu aceeași întrebare într-o formă oficială, iar de această dată răspunsul nu mai trebuia dat în grabă pentru a scăpa de întrebare, ci trebuia cântărit, deoarece de cuvintele „parchete” sau „instanță” depindea viitorul nostru, al celor 120 de cursanți SNG.

Uitându-mă în urmă, aș putea spune că acesta a fost primul hop al sngiștilor, la care, cu sufletul la gură, am optat pentru o carieră, pentru un drum, pentru o viață.

În cea de-a doua săptămână a urmat întrebarea „De ce parchete/instanță?”, dar vă lăsăm pe voi, cei care veți veni după noi, viitorii sngiști să răspundeți, căci noi am aflat răspunsul.

Același drum, altă etapă

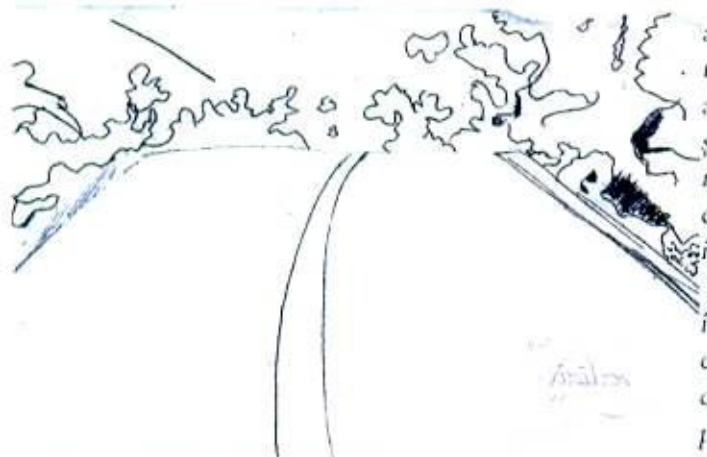
Loredana Tărăboi

Realizarea noastră pe plan profesional implică o multitudine de factori care interacționează în mod complementar cu deciziile luate de noi, însă cel mai important, implică anumite etape prealabile și obligatorii. În acest sens, putem vorbi despre etapa practicii, o etapă care prin plenitudinea ei prefigurează în mod concret viitorul nostru ca grefier.

Viața este imprevizibilă și nu generalizez dacă spun că majoritatea dintre noi am aflat acest aspect, însă chiar dacă cunoaștem acest fapt, suntem structurați genetic probabil să anticipăm consecințele alegerilor noastre sau mai exact, modul în care drumul nostru va fi influențat de hotărârile adoptate.

Astfel, având ca premisă experiența colegilor din anii trecuți și puterea imaginației, eu m-am gândit cum va decurge perioada practicii, dacă va schimba ceva și, dacă da, am sperat că în bine.

Profesia de grefier presupune în mod automat un itinerariu care a început cu multe cărți, a urmat apoi examenul, promovarea acestuia, alegerea între două instituții - instanță sau parchet - asimilarea diferitelor informații prin intermediul cursurilor organizate la nivelul școlii, iar acum a venit momentul practicii,

având astfel posibilitatea să vedem cum se transpun în mod efectiv informațiile acumulate de noi, modul cum decurge o ședință de judecată în ansamblu, precum și modul în care își desfășoară activitatea compartimentele auxiliare de specialitate ale instanței.

Experiența practicii pe mine m-a frapat într-un mod plăcut, pentru că în decursul celor 10 zile lucrătoare, deși m-am confruntat cu diferite stări emoționale, am descoperit că perseverența, încrederea în propria persoană,

ordinea și atenția distributivă sunt elemente fundamentale pentru o muncă eficientă și de calitate. Mi s-a dovedit din nou că pentru a reuși este important să îți alegi un singur drum și să nu te abați, chiar dacă pe parcurs te vei confrunta cu diverse impedimente.

Am învățat că nu trebuie să fie totul perfect, că trebuie să îți accepți greșelile, însă nu trebuie să le repeți.

Practica îți oferă oportunitatea să descoperi dacă drumul ales este cel corect, pentru că ai o viziune completă, te poți transpune cu mai multă ușurință în locul celor care sunt deja grefieri și în câmpul muncii, fiind prezent în mijlocul acțiunii.

Privind din exterior, fiind mai mult spectator în această perioadă, am analizat cu atenție toate atribuțiile pe care le implică această profesie, am fost mai exigentă cu mine, încercând să descopăr dacă dispun de veleitățile necesare pentru a reuși tot ce mi-am propus în acest domeniu.

Trebuie să recunosc faptul că este dificil să fii grefier, activitatea este complexă, interacționezi cu oameni diferiți, care au propria lor personalitate și metodă de a munci. Într-o singură frază, ești nevoit să te adaptezi pentru că nimeni nu este perfect, să găsești o modalitate de a echilibra rigurozitatea activității întreprinse ca „om al legii”, cu exigențele adevărului, scopul final.

Îți dai seama că este greu, însă toți oamenii implicați în realizarea actului de justiție au reușit, astfel că nu vom fi noi excepția.

„Am învățat că nu trebuie să fie totul perfect, că trebuie să îți accepți greșelile, însă nu trebuie să le repeți.”

O filă de iubire

Auzisem de la colegi că experiența în practică nu a fost una plăcută, ba chiar urâtă, deoarece atât judecătorii, cât și colegii grefieri se purtau urât cu ei, nu le explicau și nu le arătau nimic. Eu, personal, am avut norocul de a fi pe lângă un grefier cu bun simț, prietenos și care îmi răspundea la orice întrebare, dar la rândul-mi l-am ajutat cu tot ce mi-a stat în putință.

Despre judecător nu pot spune lucruri urâte, deși am observat acea atitudine superioară față de grefier – or, eu consider că judecătorul și grefierul formează o echipă și este important să se lege o relație de prietenie, înțelegere, bunătate, încredere, colegialitate și să se respecte drepturile și obligațiile fiecăruia dintre ei. Suntem oameni înainte de a fi judecători, grefieri sau orice altă profesie am împărtăși, iar asta ar trebui să nu o uităm niciodată. Este mai ușor să pretinzi, decât să îndeplinești obligații.

Drepturile și obligațiile se împletesc strâns într-un angrenaj, deoarece nu putem avea drepturi cărora să nu li se coreleze anumite obligații, atribuții. Despărțite unele de altele nu pot exista decât în dictatură sau în haos, unde cei mai puternici au toate drepturile și toți ceilalți doar îndatoriri. Așa că trebuie să ne respectăm fiecare drepturile, atribuțiile și obligațiile, să nu-i încărcăm pe ceilalți cu munca noastră, să ne ajutăm reciproc și să începem ziua cu un zâmbet, cu o inimă prietenoasă mereu.

Nu trebuie să ne cramponăm într-o situație tensionată și grea la serviciu, ci trebuie să comunicăm cu colegii noștri, cu judecătorul, să găsim soluții și să nu ne descurajăm, să reușim să ne facem munca în liniște, cu bucurie și spor, deoarece nervozitatea creează doar probleme, supărarea te lovește în tot corpul și pesimismul se cuibărește în suflet.

Drepturile și obligațiile se îmbrățișează acolo unde oamenii devin semenii, unde iubirea este norma pentru toate relațiile umane. Aici se nasc pacea și prietenia. Aici fiecare își îndeplinește cu plăcere datoria. Aici fiecare își primește drepturile, pentru că o atitudine prietenoasă schimbă oamenii.

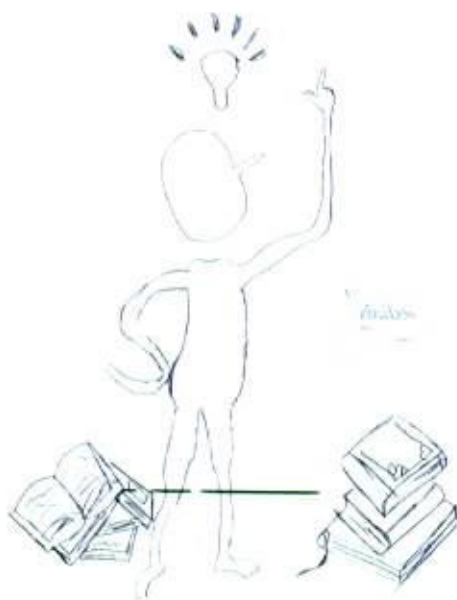
Numai oamenii buni fac timpurile bune și munca mai ușoară, iar asta se întâmplă doar atunci când domnește bunăvoința, când bunăstarea este împărțită, când oamenii se plac, când este loc pentru un zâmbet și timp pentru o vorbă prietenoasă.

Fiți mai frumoși, fiți mai buni și sper că această filă nu va rămâne doar o bucată de hârtie, iar atunci când vom ajunge grefieri sau magistrați să ținem minte că uneori măreția omului înseamnă să-ți faci datoria cu un pic de inimă!

Larisa Baciu

ȘTIATI CĂ...

- În state precum Danemarca sau Germania, grefierii urmează 3 ani de formare profesională într-o școală de profesioniști de birou și un curs organizat de administrația instanței - în primul caz - sau la o instituție de învățământ superior de specialitate pentru grefieri cu examene de finalizare academică în urma cărora primesc „Diploma de grefier” - în cazul celei de-a doua?

- În Franța sunt necesare studii de drept la universitate cu examen de diplomă după 3 ani, pentru grefier-șef, sau 2 ani pentru grefier, apoi în continuare, 18 luni formare profesională la Ecole Nationale des Greffes (Școala Națională de Grefă) din Dijon, precum și perfecționare obligatorie de 10 zile anual, în decurs de cinci ani după terminarea formării profesionale?

„Și de crunta-mi vijelie tu te aperi c-un tolag?
Și, purtat de biruință, să mă-mpiedic de-un moșneag?
De-un moșneag, da, împarate, căci moșneagul ce privești
Nu e om de rând, el este domnul Țării Românești.”

După cum cred că ați sesizat, mai sus am redat câteva rânduri dintr-una din capodoperele literaturii românești, „Scrisoarea a III-a” de Mihai Eminescu.

Aparent, aceste versuri nu au legătură cu Școala Națională de Grefieri sau cu ce urmează să facem noi în scurt timp. Cu toate acestea, mesajul versurilor este unul clar și de o mare însemnătate: „nu e om de rând,/ El este domnul Țării Românești”, adică: Sunt demn! Sunt mândru de cine sunt!

Dacă urmărim atitudinea lui Mircea cel Bătrân, vibrațiile din dialogul său cu temutul Baiazid, vedem că în niciun moment domnitorul nu-și părăsește această traiectorie.

Este ferm, aduce argumente în sprijinul afirmațiilor sale, este politic („orice gând ai, împarate, și oricum vei fi sosit,/ Cât suntem încă pe pace, eu îți zic: Bine-ai venit!”) și, mai mult decât atât, are un ton împăciuitoare, lăsând să se înțeleagă disponibilitatea sa pentru a tranșa problema, evident, în modul în care îl avantajează pe el, și nu pe adversarul său.

Acum, pentru că am făcut remarcile dorite - și cred că este evident și mesajul acestui scurt articol, propun să ne însușim această atitudine, iar în dialog cu judecătorul completului nostru să avem înțelepciune, calm, diplomație, înțelegere, cu alte cuvinte, să fim Mircea cel Bătrân; să fim fermi și să ne spunem argumentat punctul de vedere.

În dialogul său, Mircea cel Bătrân nu arată în niciun moment un sentiment de inferioritate, cu toate că are un ton umil „De-un moșneag, da, împarate, căci moșneagul ce privești/ Nu e om de rând, el este domnul Țării Românești.”

De aici, prin asimilare, învățăm că trebuie să ne respectăm profesia și să ne respectăm statutul. Din punctul acesta de vedere nu cred că trebuie să facem concesii.

Pe de altă parte, trebuie să realizăm că nu noi ne aflăm la cârma corabiei și că nu noi trasăm direcția în care aceasta navighează...

Recitind cele scrise până acum, mi-am dat seama că din felul în care am conceput acest articol l-am pus pe judecător într-o lumină nefavorabilă, de asupritor, tiran, nedrept. Evident că intenția mea nu a fost aceasta. Doar că judecătorul, aflându-se într-o „poziție de forță”, impunând prin statutul său o atât de mare autoritate, e normal să ne simțim eclipsați de o astfel de personalitate și, uneori, să uităm să fim demni și să ne îndeplinim obligațiile sub presiunea acestuia, pierzând din vedere cele spuse mai sus.

În teorie, lucrurile sunt ușor de tranșat. Rămâne de văzut cum o să mă descurc eu în relația cu președintele completului de judecată...

Alin Bordea

Mirodeniile din cămara justiției

Am așteptat nerăbdătoare să intru în ceea ce mi se părea a fi fundamental pentru înțelegerea bucătăriei instanței. Mai bine zis, toate rafturile cu mirodenii și toate cămarile cu bucate alese, toate sertarele cu tacâmuri potrivite pentru orice speță cât de inedită ce s-ar putea ivi, mă așteptau acolo și eu trebuia să învăț să mă folosesc de ele.

Rafturile s-au dovedit a fi nu pline de mirodenii, ci de praf...mult praf, aglomerate, alambicate, cămarile erau într-o continuă forfotă, oameni care veneau și plecau în mare grabă, nici măcar observându-te că ești acolo, iar tacăturile parcă lipseau cu desăvârșire. Mă trezisem în labirintul Minotaurului fără firul Ariadnei.

Cele de mai sus sunt scrise sub impresia primei zile, în care am aranjat dosare în timp ce grefierele arhivare își vedeau de lucrul cu publicul - grea muncă! Cel mai mult admir capacitatea lor de a-și păstra calmul în condiții de presiune a timpului sau în situația în care se rătăcește un dosar, să reziste ironiilor uneori chiar fățișe ale justițiabililor, precum și asaltului de telefoane și cereri de tot felul. Dacă un grefier de ședință este apărat de robă și de judecător prin solemnitatea cadrului în care își desfășoară activitatea, arhivarii nu beneficiază de alt scut decât cel al politeții și tactului, teigheaua fiind prea mică și înghesuită pentru a împune prea mare respect.

Contur și culoare

De a doua zi lucrurile au început să se schimbe, văzând registrele despre care citisem în ROI. Iată și firul Ariadnei îndelung căutat! Când am fost repartizată pe lângă grefier pentru observarea unei ședințe de judecată, lucrurile au început să capete nu doar contur ci și culoare. Am avut mare noroc să găsesc o persoană îngăduitoare, sinceră și răbdătoare în **doamna Daniela Paraschiv**. Explicațiile dumneaei m-au ajutat să îmi lămuresc unele aspecte de procedură, dar și să apreciez munca de echipă, solidaritatea colegială și înțelegerea umană mai mult ca oricând.

Alături de colegi am învățat să lucrăm în echipă, cu toate că fiecare își desfășura activitatea în alt

compartiment, să ținem legătura, să ne comunicăm informațiile în timp util, să ne ajutăm unii pe ceilalți. Tind să cred că acesta este începutul unor prietenii durabile, relațiile interumane nu trebuie neglijate, trebuie cultivate, ele fiind placa turnantă a oricărei pretenții de îmbunătățire a unui sistem de lucru. Sistemul de justiție este până la urmă un sistem clădit de oameni pentru oameni și tot oamenii îl fac să funcționeze.

A fost o primă săptămână frumoasă per ansamblu, trecând cu vederea trezitul devreme și programul de 8 ore. Compensarea am găsit-o cumva tot pe tărâm culinar, de data aceasta la propriu, la restaurantul de la etajul 5 al Tribunalului - mâncarea e foarte bună, vă invit să încercați.

Percep situația ca pe una pregătitoare din toate unghiurile de vedere pentru ceea ce ne va aștepta din 15 aprilie - suișuri și coborâșuri, plusuri și minusuri în activitatea generală și individuală, puncte forte și puncte nevralgice. Nimeni nu e perfect, acum ne descoperim atuurile și slăbiciunile, ne formăm ca profesioniști învățând de la cei cu experiență și poate chiar mai important, ne formăm ca oameni.

Un nou grefier, o nouă perspectivă

Săptămâna a doua nu a adus mari modificări de atitudine din partea oamenilor cu care am intrat în contact, rutina își spune cuvântul. Nu este un blam, câtă vreme funcționează, fiecare făcându-și bine datoria. Într-un fel o văd ca pe o formă de protejare a minții în fața presiunii ritmului sisific de muncă: concentrare maximă pe o durată de timp ce se vrea a fi cât mai mică, nimeni nu vrea să stea peste program. Rezultatul: multă încrâncenare pe fețele unora și probleme de sănătate reale.

Tot aici am cunoscut-o pe **Claudia Iacob**, absolvent SNG. De doi ani lucrează la JS2 (folosesc un anumit argou - încep să mă simt de-a casei), nu ridică sprânceana când îi spunem că: „Nouă așa ne-au spus la școală!”, ne arată în

detaliu funcționarea ECRIS, ne prezintă cu entuziasm fiecare mișcare.

Admirația mea pentru cei ce lucrează în sistem continuă și acum la B.I.R.P., răbdare, calm, stăpânire de sine, iar pe lângă toate acestea ceva nativ: mult simț al umorului și drag de oameni. De persoana care lucrează aici depinde foarte mult atitudinea pe care o va lua pe viitor justițiabilul când va pași în sala de judecată, un om zâmbitor și binevoitor va induce aceeași senzație celui care caută dreptatea sau un sprijin, îl va ajuta să se debaraseze de prejudecăți și să acorde încredere unui sistem deja șubrezit în mare parte de acuze nefondate lansate mai degrabă din dorința de senzațional și de neasumare a responsabilității faptelor.

Însă munca cea mai grea, cea mai meticuloasă și care comportă cel mai mare grad de atenție și responsabilitate este cea desfășurată la compartimentul de executări penale. Coloane interminabile, pagini fără de sfârșit, un hășiș de numere, prescurtări și alte mențiuni, în fața cărora ECRIS-ul își arată limitele: computerul niciodată nu va putea lua locul omului, cel puțin nu atâta timp cât informaticienii nu vor fi trecut mai întâi pe la acest compartiment.

Norocul nostru cu Sfântul Nicolae, care a adus cu el un moment de respiro și zâmbete pe chipurile oamenilor. Chiar într-un loc în care avem o succesiune de drame umane, mai mult sau mai puțin cunoscute prin intermediul mass-media, fețe impenetrabile, aparent, la durere, își face loc ușor-ușor spiritul sărbătorilor de iarnă. Întâi se împodobește un brad care dă culoare, căldură, unui hol anost și rece, apoi în birouri. Urări de „La mulți ani!” pentru sărbătorii zilei și cel mai important - de peste tot răsună colinde, în diferite limbi. Sentimentul de pace și speranță este universal resimțit...

Și astfel s-au încheiat cele două săptămâni de practică: fără îndoială am plecat îmbogățită nu doar informațional ci și spiritual.

Am ajuns la finalul labirintului, am rezolvat o provocare personală de adaptare la condiții noi de muncă și una profesională, de înțelegere a ceea ce presupune în realitate munca de greșier. Noțiunile teoretice și-au căpătat un fundament practic, ceea ce până acum era suplinit de imaginație, a devenit palpabil, cunoscut.

Urmează o altă perioadă de studiu, de cursuri, de evaluări și cred că cele două săptămâni de practică își vor dovedi utilitatea.

Așa că, dragi colegi, capul sus, privirea înainte și spor la muncă! Rafturile cu mirodenii abia așteaptă generația viitoare de SNG-iști pentru a putea face un mixt de arome, culori, cunoștințe, răbdare și bunăvoință.

Practica și covrigii

Dimineața: off.. era mai bine la cursuri de la ora 14.00... leneveală în pat până mai târziu, mic dejunul - mic dejun, cafeluța-cafeluță... și totuși...

Acum sunt în practică: trezit după două amânări de câte 10 minute ale ceasului, mic dejun pe fugă, cafea de la colțul străzii și țuști la etajul 6 al Parchetului de

pe lângă Judecătoria Sectorului 5. Trag aer în piept că liftul nu a mers și a trebuit să urc scările, așezez un zâmbet și intru la Secretariat. Super tare. Am noroc că fetele de aici sunt de gașcă. În doar o zi am învățat să ștampilez plicuri, să fac plicuri, să le trec în bordeoru, să fac scaderi în registrul penal, să completez condica 18 ind 1, să dactilografiez un rechizitoriu, să fac o ordonanță de declinare la care, culmea, procurorul nu a avut nimic de adăugat, să merg să mănânc prânzul - evident covrigi de la colțul străzii. Concluzia după o zi la parchet, alegerea făcută a fost cea corectă. Concluzia după 10 zile de practică-aceeași, însă o scârbă totală când mă gândesc la... covrigi!

Monica Tudoroiu

Costiana Geană-Ludeanu

„Grefierii să stăpânească profesia, și nici decum profesia pe ei!”

Interviu

Procuror Lavinia Ionescu,
formator SNG

Simona Bitică

Monica Tudoroiu

Doamna procuror Lavinia Ionescu, sunteți formator SNG, dar înainte de toate sunteți procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București. Ce v-a determinat să lăsați pentru moment profesia pentru care ați fost pregătită și să alegeți să fiți formator pentru viitorii grefieri?

Înainte de toate, nu am lăsat-o, și nici ea pe mine. Doar că după ce lucrezi un timp, începi să vezi anumite detalii, începi să înțelegi nu doar rațiunea, ci și spiritul, sufletul acelei profesii. A fost un moment neașteptat la vremea respectivă, când am avut posibilitatea să aleg, dacă îmi văd de treabă mai departe, sau aleg să împărtășesc și altora despre ceea ce am văzut și am înțeles. Cu alte cuvinte... să devin formator.

Cum îi ajută SNG pe viitorii grefieri?

Școala Națională de Grefieri transferă cunoștințe, atitudini,

abilități practice, astfel încât cursanții, viitorii grefieri, să poată fi formați și motivați. Școala este esențială pentru a înțelege situațiile profesionale în desfășurarea viitoarei activități, este primul pas în această competență.

După cât timp de la primul curs SNG se vede diferența între aspiranții la această profesie și grefierii de mâine?

Când ajungem adulți, învățăm altfel decât copiii. Pentru noi adulții, școala nu mai dă răspunsuri, ci ridică întrebări. Întrebări importante, pentru a cunoaște situații, a avea atitudini corecte, pentru a deveni un bun profesionist.

Un cursant trebuie să fie capabil să genereze întrebări relevante și să interpreteze corect răspunsurile. Acesta este începutul când se întrezărește diferența între aspiranții la această profesie și grefierii de mâine.

Poate deveni profesia de grefier o carieră pentru un licențiat în drept?

Profesia de grefier este o carieră pentru un licențiat în drept. Și ca orice altă carieră, este frumoasă dacă este făcută cu drag și competență. Ca să ne fie dragă, trebuie să facă ceva pentru sistem, ca să fie făcută competent, avem printre altele și această școală.

Ce sfaturi aveți pentru actualii și viitorii grefieri?

Grefierii vor fi acei oameni cu minte deschisă, deținători de tehnici moderne, care vor ști să iasă din spatele dosarelor zâmbind, astfel încât ei să fie cei care stăpânesc profesia, și nicidecum profesia pe ei. Fiecare promoție este o ființă unică, are propria ei viață, din care simt că fac și eu parte, așa că urez promoției 2013-2014 a școlii, succes, vise împlinite și .. nu uitați de voi!

Petrecerea SNG-iștilor

Auzisem de la prieteni care au călcat prin SNG de petrecerea de sfârșit de an și știam că o să fie una super tare, așa că m-am decis să particip înainte de a ști dacă se va ține și anul acesta. Și cum tradiția este tradiție, bineînțeles că s-a ținut. Deși aveam peste două zile un test dificil de dat, m-am îmbrăcat la țol festiv, mi-am insuflat bună dispoziție și am pornit să rup ringul de dans. Distracția a fost maximă. Profii au fost la înălțime. Totul a fost un succes... și anul acesta.

Monalisa

Așa cum v-am obișnuit deja, fiecare experiență trăită în cadrul Școlii Naționale de Grefieri este prezentată de colegii mei într-o notă extrem de optimistă, fapt care se datorează nu încercării disperate de a găsi ceva frumos în toată această perioadă de școlarizare, ci sincerității care ne determină să vă împărtășim momentele noastre de bucurie. Unul dintre evenimentele importante care va rămâne întipărit în memoria celor care au făcut act de prezență este petrecerea special organizată pentru promoția din care fac și eu parte. Aceasta a avut loc după susținerea examenelor de procedură, ceea ce înseamnă că momentul a fost mai mult decât oportun. Numărul celor care au ales să se relaxeze și să se distreze alături de colegii „sng-iști” a fost destul de mare, cu toate că ne-am fi dorit ca și restul colegilor să fi participat. Ne-a bucurat foarte mult și prezența domnilor profesori care au avut posibilitatea să ne cunoască și în afara mediului academic.

Petrecerea noastră a început cu un moment artistic care a reprezentat, după opinia mea, o alegere inspirată, având în vedere că sărbătorile de Crăciun erau aproape. Astfel, am reușit să transmitem mesajul emoționant de iubire, bucurie și căldură sufletească, iar după interpretarea colindelor au urmat aplauzele mult așteptate, primite pentru prestația noastră deosebită sau mai puțin deosebită. Nu pot să nu amintesc și de momentul de karaoke pe care l-am avut, care, de cele mai multe ori, este unul mai mult amuzant decât artistic. Restul serii a fost așa cum știe ori își imaginează fiecare dintre noi: dans, socializare, bună dispoziție.

Anca Panait

ROMÂNIA
ȘCOALA NAȚIONALĂ DE GREFIERI,
Str. Regina Elisabeta nr. 51, Sector 5, București

Secția I-a Cultura și Recreere
Sala Bună dispoziție

Destinatar:
PROMOTIA 2013-2014
Adresa: Str. Regina Elisabeta
nr. 51, Sector 5, București

DOSARUL NR. 27/11/2013
Materia: Timp pentru suflet
Stadiul procesual al dosarului: MAREA IEȘEALĂ I
Obiectul dosarului: "Molto, gran' impresione"

CITATIE
emisă la 19.11.2013

Stimați SNG-iști,
Sunteți chemați la Teatrul Național București, Sala Studio, Bulevardul Nicolae Bălcescu, Nr.2, Set.1,
București., Completul de comedie, în data de 27.11.2013, ora 20:00 în calitate de spectatori.
În caz de neaparențare, vă asumăm pierderea unui moment de neuitat din experiența de SNG-ist, precum
și o serie de consecințe neobișnuite și de proporții colosale de la însușirea titlului pe perioada de
3 - 5 zile, până la refuzul colegilor de gască de a mai merge în parază după căsu și coșu.

Prin înmânarea citatiei, sub semnătura de primire, personal ori prin reprezentant legal sau corespondent
ori prin funcționarul sau persoana însărcinată cu primirea corespondenței pentru o înțelegere culturală alături
de colegi, cel citat este prezumat că are în cunoștință și termenele ulterioare stabilite pentru acționarea
evenimentelor aceluia pentru care citajia l-a fost trimisă.

GREFIER
[mai vădun după comenzi]

Daniel Focșa

PARAFA INSTIGATORILOR LA IEȘIRE

Lavinia Petranici

În seara de 27 noiembrie ne-am adunat cu mic, cu mare pe scările
din fața Teatrului Național, un gigant ce se desfășura lămpă mărețul
Intercontinental.

Patrutești și opt de curcanți ai Școlii Naționale de Grefieri,
alături de draga noastră Doamnă Judecătoare Tania Băduț, am asistat
cuminti la Simpoziumul Marea Gran' Impresione. În regia lui
Dan Tudor, reprezentarea s-a născut de fapt, o interpretare
conștientă dar și nostalgică în timp, unde mari actori contemporani
sau transfigurați în primii interpreți ai teatrului românesc.

Printre copile de oțel, fânțete, răsete, am vădit cu totu,
o forestă despre teatru, despre memorie și oameni care
au pus atât de frumos, bătăle arti sceneice. Printre actorii care
ne-au iese în cale, îi recuționez pe Mircea Albulescu, Steara
Stana Tomescu, Magda Gatuț, Ștefan Bănuț.

Aflați în floarea vârstei sau trecuți de prima tenchete,
oameni de talent și dăruire au redat sala în picare și ne-am
luat, la rândul nostru, deoarece, cu siguranță vom merge să îi admirăm
și în alte ipostaze, cu inimă exclusivă, pregătită firește să treacă
în noi și alte studii.

Rămâi cu bine, teatru, școală. Cortina s-a lăsat! Ne vedem curând!

Grefieru' din Spania: „el secretario judicial”

Aurelia Bălu

Într-o perioadă în care se discută mult despre extinderea competențelor grefierilor, poate fi interesant să aflăm mai multe despre funcționarii care lucrează în sistemul de justiție din alte țări. În Spania profesia se bucură de un prestigiu deosebit și este printre cele mai căutate de absolvenții de Drept.

Echivalentul cel mai apropiat al grefierului din justiția română este numit în sistemul spaniol „secretario judicial”. Nu este un corespondent exact al funcției din România, dar, ca și grefierul, secretarul judiciar lucrează în cadrul autorității judecătorești, reprezentând cel mai apropiat sprijin pentru judecători. Personalul auxiliar de specialitate din cadrul autorității judecătorești din Spania cuprinde mai multe categorii, secretarii judiciari reprezentând treapta superioară a acestora. Nu își desfășoară activitatea decât în cadrul tribunalelor, această funcție nefiind prevăzută în cadrul parchetelor (unde lucrează însă alte categorii de personal auxiliar).

Secretarii judiciari sunt funcționari publici, reuniți într-un Corp Superior Juridic, unic la nivel național, în serviciul Administrației de Justiție și depinzând de Ministerul Justiției. Statutul lor este reglementat, în principal, în Legea Organică 6/1985, a Puterii Judiciare.

Statutul personalului

În cadrul Corpului de Secretari Judiciari există trei categorii (echivalentul gradelor din sistemul românesc). Funcționarii care intră pentru prima oară în sistem fac parte din cea de-a treia categorie, putând avansa numai după ce și-au „consolidat” această categorie. „Consolidarea” presupune desfășurarea funcțiilor

specifice acesteia timp de cel puțin 5 ani, fără întrerupere, sau 7 ani, cu întrerupere. Categoria este importantă deoarece determină salariul, indiferent de postul pe care îl ocupă efectiv funcționarul.

Candidații care vor să devină secretari judiciari sunt selecționați prin concurs de admitere, existând două modalități de desfășurare a acestuia. Procedura generală, numită „oposición”, constă într-un examen cu mai multe probe scrise și orale, fiecare dintre acestea fiind eliminatorii. De obicei, prima probă este un examen grilă cu întrebări de teorie, a doua un examen oral în cadrul căruia candidatul trebuie să expună mai multe teme din programă în fața comisiei și a treia un examen scris referitor la o speță. Materiile pentru examen sunt numeroase: teoria generală a dreptului, drept constituțional, drept civil, drept procesual civil, drept penal, drept procesual penal, drept administrativ, drept procesual administrativ, dreptul muncii, drept procesual al muncii, drept comercial, organizare judiciară, dreptul UE.

A doua modalitate se numește „concurso-oposición” și prevede, pe lângă probele scrise și orale, și acordarea unui punctaj candidaților în funcție de anumite criterii stabilite în anunțul admiterii (de exemplu, absolvirea unor cursuri de specialitate sau experiența în administrație). Acest procedeu are caracter excepțional, fiind criticat deoarece îngreunează accesul tinerilor

absolvenți. În orice caz, principiile care guvernează admiterea, indiferent dacă este vorba de „oposición” sau de „concurso-oposición” sunt egalitatea, meritul, capacitatea și publicitatea.

Nu toate posturile se scot însă la concurs. 50% din locuri sunt rezervate așa-numitului sistem de „promoción interna”. Acestea pot fi ocupate de funcționarii din Corpul de gestiune procesuală și administrativă (funcționari care lucrează de asemenea în sistemul de justiție, dar cu o treaptă mai jos decât secretarii judiciari) cu o vechime de cel puțin doi ani. Selecția acestor candidați se face prin „concurso-oposición”.

Având în vedere că unele Comunități Autonome din Spania au un drept civil propriu și/ sau o limbă proprie, cunoașterea acestora poate fi evaluată ca un merit în cadrul procesului de selecție.

Pentru a fi numit secretar judiciar, candidatul trebuie să îndeplinească următoarele condiții: să fie cetățean spaniol, să fie licențiat în Drept, să nu se aplece în vreunul din cazurile de incapacitate sau incompatibilitate prevăzute de lege și să fie declarat „admis” în urma desfășurării probelor selective și a absolvirii cursului teoretic și practic.

La fel ca în România, după examenul de admitere, candidații urmează un curs special de pregătire pentru profesia de grefier. Echivalentul Școlii Naționale de Grefieri este în Spania

„Centro de Estudios Jurídicos” (care pregătește, de asemenea, viitorii procurori și medici legiști, dar nu și viitorii judecători).

Formarea inițială a secretarilor judiciari durează, de asemenea, șase luni. Primele două luni sunt dedicate cursurilor teoretice și practice, iar celelalte patru, perioadei de practică în sistemul de justiție.

În ceea ce privește posturile de conducere sau cele care implică o responsabilitate specială, titularii acestora pot fi numiți prin procedura de „libre designación”, adică aleși direct de superiorii ierarhici.

Salariul secretarilor judiciari depinde de postul pe care îl ocupă, dar aceștia pot beneficia, de asemenea, de anumite sporuri: pentru productivitate deosebită, pentru sarcinile îndeplinite în afara programului obișnuit de lucru, pentru serviciul de gardă și pentru îndeplinirea simultană a unei alte funcții, pe lângă cea proprie.

Atribuțiile secretarilor judiciari

Întreaga activitate a secretarilor judiciari este guvernată de principiile de legalitate și imparțialitate. Atribuțiile de certificare juridică sunt supuse principiilor de autonomie și independență, iar celelalte atribuții ale acestora sunt îndeplinite în conformitate cu principiile de unitate de

acțiune și dependență ierarhică.

În cadrul atribuțiilor lor, secretarii judiciari execută și asigură executarea tuturor hotărârilor pronunțate de judecători sau tribunale.

Secretarilor judiciari li se atribuie, în primul rând, funcția de certificare juridică. În acest sens, ei atestă îndeplinirea actelor procesuale în fața tribunalului și existența faptelor care produc efecte procesuale prin documentele corespunzătoare.

Secretarii judiciari exercită, de asemenea, atribuții de documentare, fiind responsabili de alcătuirea dosarelor aflate pe rolul instanțelor. Ei răspund de organizarea, administrarea, inspecția și conducerea personalului auxiliar în ceea ce privește aspectele tehnic-procesuale, de repartizarea dosarelor în conformitate cu normele stabilite de Sala de Conducere a tribunalului și de furnizarea informațiilor solicitate de părți în proces. În exercitarea atribuțiilor lor, secretarii judiciari emit hotărârile necesare pentru desfășurarea judecării cauzei, respectiv „diligencias” și „decretos”.

De asemenea, secretarii judiciari au competențe în domeniul arhivării dosarelor, a completării registrelor instanțelor și a elaborării statisticii judiciare.